

henne, for de er jo ikke ungdomsuddannelserne? Forsvinder de i bussen på vej til produktionsskolen? Det er noget, der bekymrer mig mere, end finansieringen gør, men finansieringen er et problem i forhold til at opnå de målsætninger, vi har sat. I dag er det blevet til en kassekamp og ikke en klassekamp, og det er den diskussion, jeg egentlig gerne vil have taget, også med ministeren, på et sådan lidt længere sigt.

Kl. 20:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 20:27

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er åben over for alle gode forslag, og er der et problem med finansieringsmetoden, så synes jeg, vi skal overveje det. Der er måske også et problem, når det gælder erhvervsgrunduddannelsen, som for få kommuner har fået op at stå, og der kunne man overveje finansieringsmåden netop af kassehensyn, som hr. Carsten Hansen nævner. Så jeg er åben over for alle gode forslag. Men jeg er da sådan set ikke så ked af, at der er færre elever på produktionsskole, for mange af dem er jo enten kommet i job, eller også er de på en erhvervsskole, og det er jo ikke så galt.

Kl. 20:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Vi går videre til spørgerne, og den næste spørger er fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 20:28

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Nu siger ministeren, at han er åben over for alle gode forslag, men ministeren er nu ikke særlig åben over for det ganske glimrende forslag om at droppe nedskæringerne på vores uddannelsessystem.

Det er rigtigt, som ministeren siger, at der er en god sandsynlighed for, at man kan alle mulige ting, også selv om man ikke får en uddannelse, men alligevel synes jeg jo, at det er en vældig god idé, at unge rent faktisk får en uddannelse.

Jeg skal bare lige høre, om vi skal tolke det, ministeren nu står på talerstolen og siger, som et udtryk for, at ministeren ikke længere mener, at 95-procents-målsætningen – altså ideen om, at 95 pct. af alle unge får en ungdomsuddannelse – er værd at stræbe efter.

Derudover synes jeg, at det er rigtig dejligt at høre, at ministeren i modsætning til ordførerne fra Venstre og De Konservative i det mindste anerkender, at vi står med et stort problem på ungdomsuddannelsesområdet, men så vil jeg også

bare lige høre, om ministeren så også anerkender, at der er en sammenhæng mellem den politik, regeringen har ført på uddannelsesområdet, og det faktum, at vi står med så dårlige tal, at vi ikke har set dem dårligere siden 1993.

Kl. 20:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 20:29

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det må være svært at være medlem af Enhedslisten, siden man er nødt til at tale om nedskæringer, netop mens en finanslov, som rummer et historisk løft for de uddannelser, vi taler om, er på vej. Der tænker jeg på de 320 mio. kr. til erhvervsuddannelserne, som svarer til 3-4 pct., plus det vi giver til højere handelseksamen, som er helt ekstraordinært. Alligevel er det eneste, fru Johanne Schmidt-Nielsen kan finde på at sige: Drop nedskæringerne.

Min anbefaling er: Drop sortsnakken, drop vanesnakken, se på de virkelige forhold. Regeringen har ikke opgivet 95-procents-målsætningen – vi er lige så optaget af den, som andre er – men her, hvor vi er nået nogle år frem, må det da være relevant at stille spørgsmålet: Hvor gik de hen, da de gik ud af uddannelserne? Gik de i mosen? Gik de ud til ingenting? Gik de op på bjerget? Nej, de gik ud til nogle job, hvor i hvert fald halvdelen af dem sikkert lærer en hel masse, som de kan bruge, hvis de senere hen får lyst til at få en erhvervsuddannelse.

Det er derfor, jeg leder efter, hvordan vi kan omsætte det, de har lært ude i deres job, til en uddannelse og eventuelt kombinere det med nogle arbejdsmarkedskurser og anerkende det som en uddannelse i vores måde at gøre det op på.

Kl. 20:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 20:31

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg synes nu ikke, det er så svært at være medlem af Enhedslisten, og derudover kan man sige, at ministeren i hvert fald ikke skal gå og bekymre sig om, hvorvidt det er svært at være medlem af Enhedslisten eller ej, for det har sådan set ikke noget som helst med ministeren at gøre.

Det er jo bekymrende eller ulykkeligt, at vi endnu engang oplever undervisningsministeren stå og fortælle om, hvor fantastisk det går, og om, at der ikke bliver skåret ned, når samtlige